

Den fungerende Statsminister (H. P. Hansen). Jeg takker Udvalget for dets hurtige Arbejde, der har muliggjort Færdigbehandlingen af Lovforslaget her i Tinget inden for en rimelig Tid. Jeg beklager imidlertid, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget, saaledes at de fire store Partier kunde medvirke til Forslagets Gennemførelse.

Mindretallet, bestaaende af de Konservatives og Venstres Repræsentanter, ønsker Stridsspørgsmaalet afgjort ved en Voldgiftsret. Jeg kan ikke tiltræde dette Ændringsforslag. Opfattelserne angaaende tvungen Voldgift er jo højest forskellige, og vi ved alle i denne Sal, at saavel Arbejdere som Arbejdsgivere ikke er Tilhængere af, at de faglige Konflikter løses af en Voldgiftsdomstol. Dermed være ikke sagt, at der ikke kan komme Forhold, hvor det er nødvendigt at forandre de bestaaende Regler vedrørende Afgørelse i Stridigheder om Lønspørgsmaal, men det kan ikke ordnes ved et Forslag som det, der her er stillet af de to Partier. Man maa ikke glemme, at i den foreliggende Sag har Parterne forhandlet sig frem og har hver fremsat deres Krav, deres Ønsker. I Dage og Uger har man indgaaende drøftet alle Detailspørgsmaal og har opnaaet Enighed paa en Masse Omraader. Tilbage har der været enkelte Ting, og her navnlig Lønspørgsmaalet.

Da man saa ikke kunde komme længere, har Forligsmanden, saaledes som det er hans Pligt i Henhold til Loven om Forligsvirksomheden, taget Affære og har efter en nøje og grundig Afvejning af de enkelte Krav, der er fremsat, forelagt sit Mæglingsforslag. Jeg tror, man kan sige, at Forligsmanden har lige saa stor Forudsætning for at bedømme Forholdene inden for de enkelte Fag, inden for de enkelte Virksomheder, som Formanden for den faste Voldgiftsret og to Højesteretsdommere vilde have. At henvise Forslaget til en Voldgiftsret vilde efter min Formening være en Underkendelse af Forligsinstitutionen, og jeg tror, ingen, heller ikke i dette høje Ting, er interesseret i, at dette sker. Det er uførtjent, og jeg kan, som sagt, ikke yde min Medvirken hertil. Saa længe vi har Forligsinstitutionen, bør vi være enige om at støtte og styrke den herfra.

Jeg har saa kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der har stillet nogle Ændringsforslag, som jeg egentlig ikke kan se harmonerer strengt med det stillede Lovforslag. Men det faar nu være. Det tilkommer ikke mig at afgøre det. Jeg synes, det er en ret

vilkaarlig Beskatningsform, det ærede Medlem her søger gennemført. Regeringen har ved Fremsættelsen af det nye Skatteforslag vist, at den mener det berettiget at paalægge Personer og Selskaber, der har en større Indtægt, en ekstra Skat. Skal man gaa videre ad den Vej, maa det ske ved særlige Skattelove, mere ordentligt gennemarbejdede, end det Forslag kan være, som det ærede Medlem her har fremsat. Jeg mener ogsaa, at hvis der skal gennemføres yderligere Lønforhøjelser, bør det ske paa en anden Maade end den, det ærede Medlem her ønsker, det skal ordnes paa. Det vilde dog være noget urimeligt just at tage den Del af Arbejderne, som berøres af det her foreliggende Lovforslag og det i Fjor vedtagne Forslag, og sige, at alle andre kommer ikke i Betragtning. Der er sikkert paa mange Omraader god Anledning til at gaa videre, men det kan ikke ordnes ved Lovforslag af den Art, som her er Tale om.

Saa har jeg kun en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen fra Retsforbundet, der synes at være særlig ivrig for at varetage Arbejdernes Ret til at strejke. Det ærede Medlem mente, at nu gjaldt det om at slaa dette Forslag ned, og hvis det stod til det ærede Medlem, vilde Forslaget sikkert blive stemt ned og den store Arbejdskonflikt begynde paa Lørdag. Jeg ved ikke, hvilke Interesser det ærede Medlem har i saa Henseende, men det falder jo nøje sammen med det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har. Jeg mener, og det er Regeringens Mening, at det vil være til stor Skade for hele Samfundslivet, om vi faar denne store og omfattende Arbejdskonflikt, og det, der vil kunne opnaas for Arbejderne ud over det, Forligsmandsforslaget indeholder, ja, det vil næppe blive meget; ingen kan i Øjeblikket sige, om der kan opnaas mere for Arbejderklassen. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem gør Arbejderklassen som Helhed og ogsaa Samfundet en daarlig Tjeneste ved her at søge at skabe en Stemning for, at vi paa Lørdag skal drive ud i en stor Arbejdskonflikt, og jeg glæder mig over, at der kun er faa Medlemmer i denne Sal, som ønsker, at man skal gaa den Vej.

Brorsen: De Udtalelser, der er fremsat af forskellige Talere, siden jeg sidst havde Ordet, giver mig egentlig ikke Anledning til at fremsætte ret mange Bemærkninger. Kun til det ærede Medlem Hr. Rager har jeg Lyst til at fremsætte en enkelt Udtalelse. Det ærede Medlem holdt en